

Відгук
офіційного опонента – доктора юридичних наук, професора
Дрозда Олексія Юрійовича на дисертацію
Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення
правоохоронної діяльності в Україні», подану на здобуття наукового
ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 –
адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Аналіз тексту дисертації, анотації та наукових публікацій, зарахованих за темою дисертації, дає підстави зробити висновок про актуальність теми, за якою виконано дисертацію, належний ступінь обґрунтованості й достовірності наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх вагоме значення для науки і практики, а також про вирішення в дисертації вагомих проблем у сфері адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності в Україні.

1. Обрана автором дисертації тема для дослідження є дійсно актуальною, оскільки в сучасних надзвичайно складних суспільно-політичних умовах існування української державності, основним джерелом формування державного правопорядку є ефективна та якісна робота усіх спеціалізованих правоохоронних інституцій, що виражає сутність, зміст та публічну природу правоохоронної функції держави.

На сьогодні реалізація правоохоронної функції в демократичних державах має на меті не лише протидію правопорушенням, але також і надання різноманітних правоохоронних послуг, проведення просвітницької роботи, забезпечення прозорості та підзвітності громадському суспільству тощо. Реалізація зазначеної мети передбачає інтеграцію правоохоронних інституцій у сферу інформаційних та комунікаційних відносин, а також функціонування ефективного механізму моніторингу їх діяльності. Своєю чергою, це вимагає переосмислення правоохоронних стандартів та формування нової моделі роботи суб'єктів правоохоронної діяльності, яка відповідала б кращим практикам іноземних держав. Відтак, питання

удосконалення адміністративно-правового регулювання правоохоронної діяльності на сьогодні слід визнати вельми актуальним і своєчасним.

Проведене В.Ю. Тереховим дослідження носить комплексний характер і присвячене поглибленню знань та наукових підходів для розуміння сутності та змісту такої правової категорії, як правоохоронна діяльність на основі системного і поглибленого аналізу наявних наукових і нормативних джерел. Його практична значимість зумовлена необхідністю визначення перспективних шляхів реформування вітчизняної правоохоронної системи, а також удосконаленню її адміністративно-правового підґрунтя.

Ці та інші аргументи ще раз підтверджують актуальність, теоретичну та практичну значимість обраної О В.Ю. Тереховим теми дисертаційної роботи, яка спрямована на пошук та науково-теоретичне обґрунтування прогресивних адміністративно-правових механізмів, які сприятимуть підвищенню ефективності правоохоронної діяльності, а також удосконаленню вітчизняної правоохоронної системи.

Про актуальність обраної теми дисертаційного дослідження В.Ю. Терехова свідчить також його **зв'язок з науковими програмами, планами, темами, грантами**. Тема дисертаційного дослідження відповідає цілям реформи публічної служби, визначеним Стратегією сталого розвитку «Україна - 2020», затвердженої указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015; Стратегії національної безпеки України, затвердженої указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020, Воєнної доктрини України, затвердженої указом Президента України № 555/2015, Концепції боротьби з тероризмом в Україні, затвердженої указом Президента України від 05.03.2019 № 53/2019, Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки, затвердженої указом Президента України від 1 червня 2021 року № 231/2021, а також враховує пріоритети, визначені іншими стратегічними документами, що були прийняті в рамках Євроінтеграції України

Таким чином, викладене вище свідчить, що обрана В.Ю. Тереховим тема для дослідження і поставлена мета присвячені дійсно актуальній проблемі, вирішення якої допоможе обґрунтувати новітні теоретико-правові та інституційні аспекти реформування вітчизняної правоохоронної системи з урахуванням загальноновизнаних міжнародних стандартів та сучасно-політичної ситуації в нашій країні.

2. Оцінка наукового рівня дисертації і наукових публікацій здобувача. Вивчення дисертації та наукових публікацій В.Ю. Терехова засвідчують логічність структури дослідження, що надало можливість докторанту визначити мету, об'єкт, предмет і завдання роботи та всебічно й повно проаналізувати задекларовану тему. Зокрема, основна мета, яку ставив перед собою автор, полягає у тому, щоб сформулювати та розкрити концепцію адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності в Україні, засновану на подальшому впровадженні принципів сервісності та транспарентності, прозорості та підзвітності, суспільної безпеки, а також запропонувати шляхи подальшого удосконалення нормативно-правового регулювання і практичної діяльності правоохоронних органів в Україні.

Визначена мета дослідження деталізована у завданнях, які, своєю чергою, дозволили окреслити об'єкт та предмет дослідження. Зокрема, об'єктом дослідження визначено суспільні відносини, які виникають щодо адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності в Україні, а також її реалізації правоохоронними органами України, а предметом – адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні. Таке формулювання об'єкта та предмета дисертації не викликає зауважень і засвідчує фаховий підхід здобувача до окреслення меж дослідницької проблематики.

Дисертантом проаналізовано значну кількість джерел (448 найменувань). При цьому слід відмітити, що в списку використаних джерел наведені наукові праці теоретичного змісту, дослідження практиків.

Це свідчить про те, що в дисертації приділена увага як теоретичним, так і практичним аспектам досліджуваної теми. Автор дисертації уважно поставився до аналізу джерел теоретичного характеру – в дисертації представлено аналіз значної кількості таких джерел. Полемізуючи з науковцями-юристами на сторінках дисертації, автор обґрунтовує власні висновки, рекомендації, узагальнення. І тут дуже добре прослідковується вдалість вибору ним методів і прийомів наукового дослідження.

Грунтовний аналіз робіт інших науковців і правильно обрана методика наукового дослідження дали можливість автору вирішити наукову задачу, сформулювати пропозиції та рекомендації з удосконалення адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності.

Викладене дає підстави стверджувати, що дисертація В.Ю. Терехова виконана на високому науковому рівні.

3. Новизна представлених теоретичних та/або експериментальних результатів проведених здобувачем досліджень, повнота викладу в опублікованих працях. Дисертація В.Ю. Терехова є одним із перших в адміністративному праві України комплексних монографічних досліджень адміністративно-правових основ сервісного концепту правоохоронної діяльності, що враховує надзвичайні кризові обставини функціонування та проведення реформ у часи пандемії та повномасштабної оборонної війни на території України. Сучасний науково-обґрунтований погляд на призначення адміністративної діяльності правоохоронних органів та їх функціонування у зазначених кризових умовах дозволив дисертанту сформулювати авторські підходи до змістової перебудови публічно-сервісної діяльності органів правопорядку відповідно до оновлених засад та процедур. Такий підхід дозволив отримати якісно нові результати науково-теоретичного та прикладного характеру щодо удосконалення положень науки адміністративного права та практики діяльності правоохоронних органів.

У результаті проведеного дослідження обґрунтовано ряд концептуальних теоретичних та практичних положень, наукових висновків,

узагальнень та пропозицій, що відповідають змістовним ознакам наукової новизни. Зокрема, уперше: сформовано концепт безпечних умов (безпечного середовища) виконання правоохоронних повноважень, що забезпечуються певними вимогами до професії осіб, уповноважених на здійснення правоохоронних функцій, а також визначено перелік таких вимог; обґрунтовано в якості сталого методу діяльності правоохоронних органів інформаційно-аналітичну дослідницьку (пошукову) діяльність та запропоновано класифікацію інформаційно-аналітичних досліджень; запропоновано переглянути концепцію діяльності правоохоронних органів як інституцій публічного сервісу шляхом запровадження підходу ініціювання послуги; запропоноване комплексне бачення адміністративної антикорупційної процедури; систематизовано сучасні форми (прояви) інституційного спротиву в практичній діяльності правоохоронних відомств (особливо антикорупційного спрямування) з метою їх викорінення на вищих, координаційному та політичному, рівнях; визначено в адміністративно-правовій доктрині термінологічний ряд, яким характеризуються обмеження, спричинені пандемією COVID-19.

Також було удосконалено: концепцію теоретико-правової характеристики правоохоронної функції модерної України; наукове бачення комплексних вад сучасного стану реформування правоохоронних органів в Україні; наукову характеристику незаконного впливу на діяльність правоохоронних органів та їх працівників; практичну характеристику потреби розмежування повноважень підрозділів правоохоронних органів, що забезпечують безпеку; попереджують неправомірні дії з боку персоналу; а також тих, які здійснюють антикорупційні функції; систему адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності в умовах воєнного часу.

Подальшого розвитку отримали: система форм та методів коригування правоохоронної діяльності згідно до практики ЄСПЛ, що комплексно усуває констатовану Судом проблему порушення прав та демонструє позитивні

зусилля держави утримуватись від таких порушень у подальшому; напрями удосконалення транспарентності керівників правоохоронних органів; адміністративно-правові характеристики безпеки та захисту працівників правоохоронних органів; класифікація негативних наслідків екстремальних умов роботи правоохоронців, які впливають на якість правоохоронної діяльності в сучасній Україні.

Загалом у дисертації запропоновано та належним чином обґрунтовано значну кількість нових теоретичних підходів, висновків та узагальнень, а також доведено необхідність внесення змін та доповнень до чинного адміністративного законодавства, норми якого регулюють основні напрями правоохоронної діяльності, систему та структуру правоохоронних органів, їх завдання і функції тощо. Проведена В.Ю. Тереховим науково-дослідна робота є результатом його власних напрацювань, вдалою спробою оптимізації реалізації та застосування інституційного механізму забезпечення реалізації державної політики в зазначеній сфері.

4. Наукова обґрунтованість отриманих результатів, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Обґрунтованість отриманих результатів дослідження, сформульованих положень і висновків дисертаційної роботи В.Ю. Терехова не викликають суттєвих зауважень. Висновки в дисертації сформовано відповідно до отриманих результатів, вони мають вагому аргументацію, свідченням чого є використана методологія дослідження, яка ґрунтується на сукупності загальнонаукових та спеціальних методів пізнання (діалектичний підхід, формально-догматичний, статистичний, історико-правовий аналіз, моделювання і прогнозування, порівняльно-правовий, системний, семантичний, соціологічний, системний і системно-структурний аналіз, методи компаративістики, семантичний, аксіологічний, методи моделювання і прогнозування, синергетичний метод та інші). Робота виглядає органічною і своєчасною, адже є прикладом результативного

використання сучасної методології для найбільш успішного досягнення мети дисертаційного дослідження.

Розв'язання визначених у вступі завдань базується на результатах аналізу широкого кола джерел, які репрезентують вітчизняну і західну політичну науку. Зокрема, науково-теоретичне підґрунтя дисертації склали наукові праці фахівців, у тому числі зарубіжних, у галузі філософії, загальної теорії держави і права, адміністративного та цивільного права, економічної теорії, державного управління, менеджменту; узагальненням і систематизацією доктринальних напрацювань науки адміністративного права щодо формування цілісної концепції реалізації державної політики у правоохоронній сфері.

Нормативну основу роботи становлять Конституція України, міжнародно-правові акти, закони України, акти Президента України та Кабінету Міністрів України, Міністерства внутрішніх справ та Національної поліції України, а також інші підзаконні нормативно-правові акти, які регламентують діяльність правоохоронних органів.

Отже, є всі підстави стверджувати, що результати дисертаційного дослідження В.Ю. Терехова, які винесено на захист, виконано на високому методологічному рівні. Вони достатньо аргументовані, обґрунтовані, логічні та переконливі.

5. Теоретичне і практичне значення результатів дослідження. Сформульовані та аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації мають як теоретичний, так і прикладний зміст, що підтверджується актами про впровадження результатів дисертаційного дослідження (подані у додатках до дисертації), які можуть бути використані в: науково-дослідній сфері (як основа для удосконалення засад правоохоронної діяльності як комплексного інституту адміністративного права в контексті сучасних подій та труднощів воєнного періоду, з урахуванням положень реформи Євроінтеграції та низки спеціалізованих реформ публічного сектору в Україні); правореалізації (для

удосконалення діяльності ключових правоохоронних органів з урахуванням сучасних загроз стійкості Української держави та проголошених реформ); навчальному процесі (при викладанні навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Адміністративний процес», та інших, що стосуються сфери публічного управління та правоохоронної діяльності).

6. Оцінка змісту дисертації, її завершеності в цілому. Дисертація В.Ю. Терехова викладена українською мовою та має чітку структуру, що відповідає вимогам МОН України. Структура дисертації дозволила всебічно і повно проаналізувати питання, які визначені як мета і завдання дослідження. Автор правильно визначив мету та завдання дослідження, обрав відповідну методику його проведення. При цьому сформульовані завдання достатньо відображені у змісті роботи та висвітлені у висновках.

Дисертація містить анотацію, список публікацій, зміст, вступ, п'ять розділів, які містять п'ятнадцять підрозділів, висновки, список використаних джерел та додатки.

Анотація в стислій формі відображає основні тези дослідження, викладена українською та англійською мовами, доповнена переліком публікацій здобувача, у яких висвітлено основні результати дослідження.

У вступі обґрунтовано вибір теми дослідження, схарактеризовано ступінь наукової розробленості, зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, визначено мету дослідження, окреслено поставлені завдання наукового пошуку, сформульовано об'єкт і предмет дослідження, описано використані методи пізнання, емпіричну та нормативно-правову базу, аргументовано наукову новизну отриманих результатів, зазначено інформацію щодо апробації матеріалів дисертації та її структуру.

Кожен з розділів та підрозділів роботи містить результати, що становлять науковий інтерес. Так, у першому розділі «Теоретико-правові засади адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності» розглядається поняття адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності; аналізуються адміністративно-правові основи

реалізації правоохоронної функції держави; досліджується зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання правоохоронної діяльності.

У другому розділі роботи «Правоохоронний сервіс як ключова засада правоохоронної діяльності» аналізується державна політика у сфері правоохоронної діяльності; аналізується правова природа сервісу в діяльності правоохоронних органів; розглядаються правові основи забезпечення доступності правоохоронної допомоги (сервісу) в контексті реформування органів правопорядку.

Третій розділ дисертації «Адміністративно-правові методи забезпечення законності правоохоронної діяльності: інформатизація, транспарентність, безпека» присвячений характеристиці правового забезпечення інформаційно-аналітичних досліджень у сфері правоохоронної діяльності; розгляду принципу забезпечення прозорості в діяльності керівників правоохоронних органів; аналізу внутрішньої безпеки та захисту працівників правоохоронних органів; розгляду антикорупційних процедур в правоохоронній діяльності.

У четвертому розділі роботи «Підвищення стандартів здійснення правоохоронної діяльності» аналізується вплив практики ЄСПЛ на діяльність правоохоронних органів; досліджуються адміністративно-правові засоби дотримання меж демократичного контролю та недопущення втручання (тиску) в законну роботу правоохоронних органів.

П'ятий розділ дисертації «Правоохоронна діяльність в особливих умовах: підвищення ефективності, можливості реформування» присвячено характеристиці правових засобів забезпечення гарантій та ефективної роботи правоохоронних органів в умовах несприятливої епідеміологічної ситуації (на прикладі протидії гострій респіраторній хворобі covid-19); аналізу діяльності правоохоронних органів України у час війни; визначенню сучасних тенденцій реформування правоохоронних органів.

Після кожного розділу й дисертації загалом сформульовано висновки, у яких вичерпно висвітлено зміст розглянутих питань. Висновки

відповідають отриманим результатам, мають належну аргументацію та високий рівень достовірності. Зміст дисертації в цілому характеризується досить виваженим підходом до розроблення відповідних дефініцій, що дозволило автору аргументовано визначити власну позицію щодо багатьох дискусійних проблем, пов'язаних із реформуванням національної правоохоронної системи, а також підвищення ефективності правоохоронної діяльності.

Зазначене дає підстави стверджувати, що дисертація В.Ю. Терехова відповідає встановленим вимогам і є завершеною науковою працею, результати якої виконують актуальне наукове завдання – обґрунтування авторського бачення правоохоронної діяльності в контексті адміністративної та правоохоронної реформ. На основі доктринальних праць сучасної світової літератури та сучасних українських поглядів дисертанту вдалося визначити підґрунтя адміністративно-правового регулювання правоохоронної функції держави як синергію догм державного управління, управлінських відносин та нормативної діяльності держави у сфері правоохорони; шляхом впливу правових норм у сфері державного управління на охорону прав, свобод та інтересів людини і громадянина; на основі позитивного зобов'язання держави утверджувати та захищати права людини через відповідну діяльність правоохоронних інституцій, регламентованих нормативними адміністративними актами.

7. Повнота викладу в наукових публікаціях, зарахованих за темою дисертації, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані за результатами дисертаційної роботи, висвітлені в одноосібній монографії; 22 наукових статтях, з яких: у зарубіжних наукових періодичних виданнях та прирівняних до них – 3, у вітчизняних фахових наукових виданнях – 19; 7 тезах конференцій та інших публікаціях. Це дозволяє вважати, що наукові результати, висновки та рекомендації

дисертації належно пройшли апробацію, а дисертантом в повній мірі було виконано відповідні вимоги, які висуваються МОН України.

8. Оформлення дисертаційної роботи В.Ю. Терехова відповідає встановленим вимогам. Зміст автореферату та анотації є ідентичними основним положенням дисертації. Дослідження має логічну структуру, збережено послідовність викладу матеріалу, не порушений зв'язок між структурними частинами, які розміщено у порядку градації, матеріали розділів супроводжуються ґрунтовними висновками. Дисертацію вигідно характеризує науковий стиль викладу державною мовою, який, у той же час, не перенавантажений занадто складними вербальними конструкціями.

Дисертація у цілому свідчить про вільну орієнтацію автора в науці адміністративного права та добру обізнаність у науковій літературі й законодавстві, що відповідає високому рівню наукової кваліфікації. Висновки і пропозиції дисертанта ґрунтуються на достатній науковій платформі, що дає підстави визнати дослідження самостійним і завершеним. Більшість висновків дисертанта науково обґрунтовані й оригінальні, сприяють перегляду усталених догм.

9. Рекомендації щодо подальшого використання результатів дисертації на практиці. Отримані результати дисертаційного дослідження В.Ю. Терехова може бути рекомендовано для використання в освітньому процесі закладів вищої освіти юридичного профілю, у науково-дослідних розробках наукових установ, під час підготовки наукових публікацій та монографій, планування досліджень за цим напрямом.

10. Відсутність порушень академічної доброчесності. Проаналізувавши зміст дисертації, можна констатувати, що автором дисертації дотримано вимоги академічної доброчесності повною мірою. Дисертація містить посилання на використані в її тексті джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень та відомостей. Надано повну інформацію про результати наукової діяльності й використані методики

досліджень. У дисертації не виявлено ознак академічного плагіату, фабрикацій, фальсифікацій та інших порушень академічної доброчесності.

Констатуючи, дисертація В.Ю. Терехова є самостійним, завершеним, комплексним науковим дослідженням, в якому повною мірою розкрита його тема, досягнута мета, яка перед ним висувалась, та вирішені всі задачі, які ставив перед собою автор. Відповідно, відгук про дисертацію позитивний. Дисертація відповідає вимогам, які висуваються до такого роду наукових праць – і щодо змісту, і щодо оформлення.

11. Зауваження щодо оформлення та змісту дисертації, запитання до здобувача. Загалом позитивно оцінюючи дисертаційну роботу В.Ю. Терехова, необхідно звернути увагу на деякі дискусійні питання, які потребують, на нашу думку, додаткової аргументації або пояснень під час захисту:

1. Досліджуючи сутність і зміст правоохоронної діяльності окремих державних інституцій, дисертант практично не звертається до аналізу судової практики вирішення спірних правовідносин, однією із сторін яких виступають різноманітні правоохоронні органи. Водночас, судові рішення органів різних судових юрисдикцій та інстанцій є важливим джерелом емпіричних даних, використання яких суттєво впливає на загальний рівень результатів будь-якого наукового дослідження.

2. Серед основних напрямів удосконалення правового регулювання здійснення правоохоронної діяльності дисертант визначає наступні: уніфікація відповідних приписів законодавства, усунення відсильних норм до інших нормативно-правових актів; розробка окремої політики щодо правоохоронної діяльності та впровадження її у практичну діяльність; формування стратегії розвитку правоохоронних органів; вдосконалення правового регулювання правового та соціального захисту співробітників правоохоронних органів. З метою підвищення наукової цінності проведеного дослідження, дисертанту варто було не просто визначити ці

напрями, але й розробити конкретні пропозиції з їх реалізації, зокрема, у вигляді відповідних законопроектів або ж проектів програмних документів.

3. Аналізуючи зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання правоохоронної діяльності (підрозділ 1.3.) дисертант здебільшого констатує загальновідомі факти про організаційну побудову, завдання, функції правоохоронних органів різних зарубіжних країн. Натомість, основну увагу варто було зосередити на визначенні проблем, які існують у сфері адміністративно-правового регулювання діяльності таких органів, що дозволило б здійснити порівняльне дослідження та сформулювати відповідні пропозиції про внесення змін в національне законодавство.

4. У підрозділі 2.1. «Державна політика у сфері правоохоронної діяльності» нового бачення набула теоретична конструкція категорії «державна політика у сфері правоохоронної діяльності», а також проаналізовано джерела адміністративно-правового забезпечення державної політики у сфері правоохоронної діяльності. Зроблено висновок про відсутність єдиної програми розвитку правоохоронної інфраструктури для усіх суб'єктів, залучених про виконання правоохоронної функції. Під час захисту потребує додаткового обґрунтування специфіка державної політики у сфері правоохоронної діяльності у порівнянні з політиками інших публічних сфер.

5. Аналізуючи правові основи забезпечення доступності правоохоронної допомоги (сервісу) в контексті реформування органів правопорядку (підрозділ 2.3) дисертант доходить висновку, що реальність правоохоронної допомоги є одним із найбільш складних з практичної точки зору та водночас дієвих показників доступності до державницької інфраструктури правоохоронного сервісу. Однак такий висновок викликає певні сумніви з огляду на значні масштаби шкоди, завданої внаслідок вчинення злочинів та правопорушень, тривалі терміни їх розслідування і встановлення винних осіб, а також відновлення порушених прав, яке в

більшості випадків виражене у формі матеріальної компенсації. І хоча далеко не у всіх випадках причиною тут є бездієвість правоохоронної системи, однак стверджувати про високий рівень доступності та реальності правоохоронної допомоги, зокрема в частині відновлення майнового становища постраждалої особи, об'єктивно неможливо. Відтак, автору необхідно було зосередити свою увагу на обґрунтуванні власного бачення шляхів розвитку інших напрямів правоохоронної діяльності, зокрема такого, як надання послуг у сфері правоохорони та правопорядку, пов'язаних із реалізацією функцій правоохоронних органів.

6. У підрозділі 4.1. дисертантом визначено основні напрями впливу практики ЄСПЛ на стандарти діяльності правоохоронних органів України, а саме: застосування принципів правоохоронної, адміністративної та кримінальної процесуальної діяльності; правил поведення з особами, які перебувають під контролем держави; стандартів медичного, побутового забезпечення осіб, воля яких тимчасово обмежена; дотримання критерію «розумності строків» в ході проведення процесуальних дій; дотримання умови легітимної мети при застосуванні правообмежувальних заходів; якості сервісної роботи. У цілому підтримуючи дану точку зору, все ж таки слід зауважити, що дисертант практично не приділяє уваги дослідженню форм та методів коригування правоохоронної діяльності в зазначених напрямках у відповідності із практикою ЄСПЛ.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що висловлені вище зауваження стосуються переважно спірних, дискусійних проблем. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи, яка носить самостійний і творчий характер, має наукову і практичну цінність, є самостійним завершеним комплексним дослідженням актуальної теми і новим вирішенням конкретного наукового завдання. Зроблені дисертантом висновки та узагальнення, сформульовані пропозиції та рекомендації сприяють удосконаленню інституційного механізму адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності, а наявність дискусійних

питань, насамперед, характеризує складність і актуальність досліджуваної теми та власний підхід до її розгляду дисертантом.

ВИСНОВОК

Висновок. Дисертація на тему «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні», що подана на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціалізації 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, є комплексним, завершеним монографічним дослідженням, кваліфікаційною науковою працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, які мають практичну та теоретичну цінність для науки адміністративного права, відповідає вимогам Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197, а його автор – Терехов Віталій Юрійович заслуговує присудження наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:
керівник Департаменту
організаційного забезпечення діяльності
Бюро економічної безпеки України
доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України

Олексій ДРОЗД